

РЕЦЕНЗИЯ

от доц. д-р Зорница Димитрова Петрова

**преподавател по пиано и клавирен съпровод в Катедра „Пиано и акордеон“
във Факултет „Музикална педагогика“ при АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“**

за материалите, представени за участие в конкурс за заемане на академичната
длъжност „професор“ по пиано , шифър 8.3 Музикално и танцово изкуство
в Катедра „Пиано и акордеон“

на

доц. д-р Людмил Борисов Петков

бул. „Княгиня Мария-Луиза“32

преподавател в АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“

В настоящия конкурс за „професор“ по пиано към Катедра „Пиано и акордеон“ на Факултет „Музикална педагогика“ при АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“, като единствен кандидат се явява доц. д-р Людмил Борисов Петков. Повече от 35 години неговата преподавателска дейност, научни интереси и художествени проекти са неизменна част от престижа и творческата идентичност на клавирната методична общност в нашето висше училище. Дори бегъл поглед върху основните биографични щрихи на нашия колега очертава категоричното му присъствие като ярка артистична индивидуалност в музикалния живот на града ни и страната. Първопричината, разбира се, откриваме в родовите традиции. Баща му, Борис Петков е дългогодишен солист-

кларинетист на Пловдивската филхармония и професор по кларинет в АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“. Майката- Здравка Банчева е известен лекар- невролог. Музикалността, като природна надареност присъства в гените на двата рода. Достатъчно е да спомена близкото родство с големия български диригент-Добрин Петков. Спирам се на тези факти, не за да украся оценката си със задължителните, но обезличени от употреба дежурни “ползи“ от най-ранното обкръжение. Подчертавам родовата традиция в музикалната биография на Людмил, за да я посоча като естествена „сплав“ от дарби, домашно възпитание, родителски пример, ранно общуване с високи музикални ценности, изградени още в детството критерии за красивото. И най-вече, много музика - възприемана, разгадавана, обичана, претворявана с часове детски труд пред пианото. Тук е и мястото на учителите - обучението в класа на един от изявените български клавирни педагози- Юлия Гиргинова, а по-късно професорите Джулия и Константин Ганеви. Още в гимназиална възраст младият музикант е активен участник в Майсторския клас на големия пианист – проф. Рудолф Керер (Ваймар, 1977г).

Всеки ,който познава доц. д-р Людмил Петков ще се съгласи, че дори най-подробният анализ на неговата творческа натура ще се окаже изпълнен с „бели зони“ на изплъзващи се, неразгадаеми музикални ракурси. Причината , според мен, е в подчертаната му индивидуалност, редкия му интелект, подкрепен с широки философски и естетически компетенции. И още нещо - пред нас е ярко свободолюбив, дори волунтаристичен артист и в същото време – музикант, пленен от детайла, формиращ своите концепции с педантична точност. Споделям тези свои наблюдения с убеденост, родена в многократното ни общуване на сцената. От дете познавам клавирните изяви на Людмил. Посещавах гимназиалните му концерти в Музикалното училище и чрез тях

„подреждах“ невръстните си представи за „Шопеновия тип“ пианисти. Този свой звуков финес, изящния си ласкаво интимен стил, пианистът съхранява и до сега като своя „артистична марка“. Днес доц. д-р Петков е многопрофилен инструменталист: солист, акомпаниятор, камерен изпълнител, жанров импровизатор. Владее пианистичен репертоар в широки стилкови граници. Всичко това е в полза на неговите педагогически занимания, както със студенти от специалност „Изпълнителско изкуство-класически инструменти“, така и със студенти от специалност „Поп и джаз“.

Що се отнася до Таблицата с минималните национални изисквания, то тя е съставена коректно и пълно - само с най-съществените художественотворчески прояви на доц. Петков. По типичен за неговия лаконичен стил начин, са изведени само дейности, които покриват собствените му критерии за концертно ниво или научни приноси. Така, извън обхват остават не едно запомнящи се изпълнения. Като водещи творчески изяви в областта на изкуствата са посочени три рецитала със Сонатите за пиано(I-ви том) на Волфганг Амадеус Моцарт и съвместен рецитал с руското сопрано Олга Селиверстова в град Вердерон (Франция).Напълно споделям написаното от доц. д-р Людмил Петков в Авторската справка за приносния характер на сонатните концерти. Във време като днешното, когато по болезнен начин се усеща дефицитът на високи духовни послания, Клавирните сонати на В. А. Моцарт са безценен извор на възвишеност и красота , които рядко звучат интегрално. Тези три рецитала съдържат ясен възпитателен код, преливащ от градивни емоции. Освен това Високите художествени и инструментални характеристики на Сонатите много често се затварят в регулярния учебен цикъл, а концертният подиум незаслужено ги пренебрегва. Подобна кауза е изначално близка за художествената природа на Людмил, така, че

с присъщата си лекота и изящен стил, колегата интерпретира „клавирния Моцарт“ .

В група показатели В, точка 7, доц. Петков прилага отпечатаната книга на базата на дисертационния си труд „Непознати и рядко изпълнявани творби за клавирно дуо от периода XVIII- XX век – исторически и изпълнителски ракурси“ .Считам това заглавие за полезно и навременно спрямо учебния процес на студентите-пианисти от специалност „Изпълнителско изкуство“. Лично аз се възползвам от предоставените творби и теоретични анализи за да обнова репертоара на изучаващите „Клавирно дуо“. Смятам, че изданието е с безспорен приносен характер по няколко причини. Ще ги цитирам според правдивата формулировка на доц. Петков:

- То е достоверно отражение на откриването, изследването и представянето (за първи път в страната) на творби за този специфичен ансамбъл, сътворени от значими за времето си композитори*
- Чрез многопластов естетически анализ са изяснени линията на приемственост, характеристиката и индивидуалните особености на сложния житейски и творчески път на 26 композитори и 32 произведения от различни музикални епохи.*
- Създадена е обективна фактологична база за продължение и изследване в перспектива на теоретичната, естетическата и изпълнителската проблематика на голям по обем и разнообразен по характер репертоар за клавирно дуо.*
- Осъществени са интригуващи експерименти: джазова импровизация в концертни условия на пиеси с жанрова насоченост и възможността да се изпълняват на два рояла произведения , написани за четири ръце.*

В група показатели Е , точка 27 са представени две пособия, предназначени за обучението на пианисти в специалността „Поп и джаз изпълнителско изкуство“: „Репертоарен дрон“ и „Пиеси и инструкции с жанрова насоченост“. Базирайки се на дългогодишния си опит в обучението по пиано със студенти от “Поп и джаз“, както и на богатата си композиционна инвенция, Людмил Петков създава трайни професионални ориентири, очертава възможностите за индивидуални експерименти, обогатява достъпа на студентите до жанровия клавирен репертоар. Всичко това възприемам като личен професионален принос, който служи за ясен „пътеводител“ в необятната територия на жанровата музика.

Към всичко, казано до тук ,бих открила още няколко щриха, които считам за съществени и без които художественият портрет на доц. Петков няма да е цялостен :

- Неговата авторска продуктивност*
- Дългогодишното ансамблов партньорство с големия български цигулар- Марио Хосен*
- Доказания афинитет към работа в камерен ансамбъл с класически певци*

*Ще завърша с едно неформално признание: За творческата самобитност на Людмил се пише трудно, особено в областта на научното рецензиране. Вероятно есеистичният подход е по- доброто решение, когато иде реч за толкова нестандартно и богато музикално присъствие. **В заключение** - изказвам искрения си респект към пианиста и педагога с непрестанно търсец творчески заряд. Респект, останал все такъв от ранните ми възприятия до осъзнатото професионално доверие днес и сега. Ето защо с убеденост предлагам на уважаемото научно*

жури да избере доц. д-р Людмил Борисов Петков за заемане на академичната длъжност „професор“ по пиано.

Изготвил рецензията: доц. д-р Зорница Петрова

(.....)

10. 03. 2021г.

Пловдив